

Ebedi Ateş

— enes-dogan · 07 Mayıs 2025

Şiirim, birer hazımsızlığın budaklanmış eseri; Okusan da çözümleyemezsin içindeki tefsirini.
Nihilistik bir ebedi yaşamın sonsuz ateşi,
Sönmez, bitmez, utanmaz tesiri.

Tek isteğim, girmekti sıcacık kollarına.
Hayatın zindan dokunuşuna çözüm bulamayınca
Sarıldım şiir bozuntularına.

Yazdım uğruna bunca şiir, şarkı...
Ama hepsi boşluğun yıkıcı birer farkı.
Yok oldu gitti sebepsizce,
Anılarınca faslı sordum; gittim, boş geldi elime aslı.

Yandım, sustum — her bakışta kaldım uzağa;
Sözlerim döndü her gece zehire, duaya.
Boğuldum benliğimde, dönemedim havaya;
Ağladım içimden, sığamadım dünyaya.